

Noli me tangere

Gledala sam ljude.
U limenim mislima žive, limeni udišu zrak.
Tramvajima i kolodvorima u iznurenim licima,
umornim odjelima, prolaze.
U svaku im poru i svaki džep po jedan život stane.
Jedan za trnje,
Jedan za zvijezde,
Jedan za sjećanje.
Jedan za zaborav...
Neka druga u meni, zaboga ne ja,
Vidi ih. Čuje ih.
Riječi joj prilaze,
Male,
Namrgođene,
Ojađene,
Ponižene,
Stisnute,
Šutljive,
Limene...
Uzima ih na sebe. Nosi.
Bože,
koliko još života mora čovjek proživjeti
da dočeka tu jednu smrt: – dok njene misli ne miruju,
Moje spavaju snom pravednika. Komotno je u njima.

Roberta Niškić, *Otmica Europe*, Hrvatska Kostajnica,
Društvo prijatelja knjige »Milivoj Cvetnić«, 2017, 44.

